

Bakonyi árnyak

(II. rész)

Úgy festett, hogy az aznap este több galibát már nem tartogat a számukra. A szajrét tartalmazó aktatáskát minden gond nélkül átvették a megbeszélt helyen, egy nagyon koldusnak látszó kuldustól (egy gyors asztrális vizsgáldás azért kiderítette, hogy a „koldus”-ba jó néhány kibervert beépítettek – ha néhány átlagos utcai punk éppen vele akarna elszórakozni, valószínűleg igen kellemetlen meglepetésben lenne részük). Kathryn a táskát is megvizsgálta asztrálisan, de semmi érdemlegeset nem talált rajta, azon kívül, hogy tele volt tömve mindenféle technikai berendezésekkel, és a közepén egy külön kis dobozkában pihent két kisebb tárgy, feltehetően maguk az adatchipek.

Cataro részletesebb információt is szeretett volna tudni a táskában hemzsező „technikai kütyükről”, de az asztrális projekció erre nem éppen a legmegfelelőbb eszköz. Így további információk hiányában úgy döntöttek, hogy nem piszkálják a táskát, hátha valami robbanószerkezet, vagy hasonló, kedves vendégváro rejtőzik benne.

– És most hogyan tovább? – kérdezte Ado. Egy meglehetősen romos épület alagsorában tartózkodtak éppen. Biztonságban, mert az épület annak a bandának a területéhez tartozott, akikkel Ado különösen jó viszonyban volt. Egy kevés nujennel itt mindig nyugalmat és biztonságot lehetett vásárolni.

– Valami oka biztosan volt, hogy ezt a koordinátát adta meg Mr. Johnson – jegyezte meg Kathryn.

– Például az, hogy csapdába csaljon – mondta Mike, akinek a veséje még mindig hasogatott az előbbi incidens során bekapott lövéstől.

– Nem hiszem – mondta Cataro. – A törp birodalom föld alatti részébe nem lehet egykönnyen bejutni. Még turistaként sem. Szerintem a mi Johnsonunk talált valami olyan helyet, ami nem főbejárat, és ahol nincs ellenőrzés.

– Egy tölgyerdő közepén? – kérdezte Mike hitetlenkedve.

– Akár még ott is.

– És akkor miért mondják a térképészeti adatbázisok azt, hogy ott nincs semmi? – kérdezte Ado.

– Valószínűleg azért, mert a „nem hivatalos” bejáratok holléte szigorúan titkos. Ki tudja, mit találunk ott, ha megjelenünk a helyszínen? Szerintem érdemes vele megpróbálkoznunk.

– De hát Mike műholdas felvételeket is szerzett, és azokon sincs semmi. Az meg nem holmi absztrakt elektronikus térkép, hanem igazi fénykép. Lehetséges, hogy a törpök megváltoztatták volna az összes ilyen műholdfotót?

– Kizárt – válaszolta Mike. – Két fotót az Ares Tech Hungary kereskedelmi adatbázisában találtam meg. Azokat még én is csak megnézni tudtam, letölteni már nem. A bejelentésről nem is beszélve. Ha valaki azzal próbálkozna, akkor az egész Ares rendszer színes karácsonyfává változna a riadófényektől.

– Akkor a fotót hitelesnek kell tekintenünk – jegyezte meg Cataro.

– Várjunk csak! – vágott közbe Ado. – Mike, az előbb azt mondtad, hogy a fotókat egy kereskedelmi adatbázisban találtad. És mi van a katonai adatbázisokkal?

– Hülye vagy – jegyezte meg meg Mike a laikusoknak kijáró, végtelen megvetéssel a hangjában. – Van fogalmad róla, hogyan védik az olyan rendszereket? Miért nem mindjárt azt kérted, hogy lopjam le az adatokat a Zürich Orbitálról? Felelj el, haver. Az ilyen helyekre csak az öngyilkosok mennek be. És én még élni akarok egy kicsit.

– Hmm. De vannak olyan dolgok, amiket a kamerák nem látnak. Például varázslatok, meg ilyesmi. Mit mondasz, Kathryn? – kérdezte Cataro.

– Elvileg megcsinálható. Illúzióvarázslattal, vagy valami hasonlóval. De az elektronikus berendezéseket nem könnyű becsapni, főleg ilyen nagy távolságból. És a varázslatnak permanensnek kell lennie, mert a műholdak állandóan odafent keringenek.

– Akkor tehát a dolog lehetséges, csak költséges, mi? – kérdezte Cataro.

– Nem a költség az érdekes, hanem a szükséges mágikus energia. Nagyon komoly varázslóra van hozzá szükség, és még neki is nagyon fárasztó dolog ilyen varázslatot létrehozni.

– Az nem érdekes. Akármilyen varázslót meg lehet vásárolni, ha fizetnek érte – mondta Mike. Kathryn lesújtó pillantást vetett rá. – Akkor tehát valami nagyon fontos dolog van odalent, amit meg kell védeni az avatatlan tekintetektől.

– Egy „hátsó kapu” az egyik föld alatti városhoz? Mike, ez már elég konkrétum ahhoz, hogy összedekázz valami használható adatot? – kérdezte Ado felvillanyozódva.

– Ja. Három rongyért a költségekből – felelte Mike.

– Te azért kapod a részedet, hogy a Mátrixban vidd vásárra a bőrödöt. Mi meg azért, hogy a fizikai világban. És mi sem kérünk érte felárat a normális fizetésen kívül – jegyezte meg Cataro epésen. – Majd úgy vesszük, hogy nem halottuk az előbbi megjegyzésedet.

– Amatőrök... – motyogta még Mike a bajsza alatt (ezt persze mind Ado, mind Cataro jól hallották, hála a fülükbe épített hangerősítő berendezésnek), majd fogott egy széket, odacsoszogott a sarokban lévő Mátrix-csatlakozóhoz, és dekkjént az ölébe fektetve munkához látott.

* * *

Az erdőt számos kisebb-nagyobb tisztás tarkázta errefelé. Kellemes madárfütty köszöntötte az árnyvadászokat. A szél lágyan susogott, a fák levelei finoman mozogtak. A zöldellő fűben néha-néha apró állatkák neszezték. A Bakony egyike volt Magyarországnak (sőt, egész Európának) azon kevés vidékének, ahol a természet megőrizte eredeti tisztaságát. Illetve, egészen pontosan fogalmazva, ahol a környék lakói kellő mágikus potenciállal rendelkeztek ahhoz, hogy helyrehozzák a környezetszennyezés által okozott károkat. Mert mágia nélkül 2055-ben ez már nem lehetséges.

A csapat viszonylag könnyen eljutott ide. Mike kiderítette, hogy éppen ezen a helyen húzódik a föld alatt az egyik törp város, Bakonybél. A Mátrixból kinyert adatok alapján valószínűsíthető lehetett, hogy az egyik szellőzőcsatorna ezen a helyen bukkan ki a felszínre. Ado megmozgatta egy kicsit a kapcsolatait, és sürgősségi felárral (emiatt a többiek húzták a szájukat, és Mike meg is jegyezte, hogy vagy elszámoltatják extra költségként, vagy Ado fizeti a saját részéből) szereztek egy helikoptert, pilótával együtt, egy teljes napra. Úgy ítélték meg, hogy az akció valószínűleg nem tart 4-5 óránál tovább, de sosem árt óvatosnak lenni.

A helikopterút unalmas volt és rövid. A pilóta rigó ügyesen elrejtette a gépet a különféle polgári járatok között (javarészt utasszállító gépnek álcázva), és állítása szerint akkor sem mérte be őket senki, amikor a Bakony fölött letértek a légifolyosóról, hogy leszálljanak a megadott tisztáson. Utána felszállt, és visszarepült Budapestre, de a megállapodásban szerepelt, hogy 24 óráig még a csapat rendelkezésére áll. A pénzének csak kis részét kapta meg előre, így az árnyvadászok nyugodtan számíthattak rá, hogy ha elküldik az előre megbeszélt hívójelet, akkor a gép azonnal felszáll, és eljön értük.

– Látsz valamit, Kathryn? – kérdezte Ado a macska sámánt.

Kathryn rövid ideig feszülten figyelt, majd megszólalt:

– Valamivel előrébb látok egy szép nagy, kupola alakú manakorlátot.

– Hol?

– Ott, a kis földhányás körül.

Az említett kis földhányás ugyanúgy festett, mint a tisztás fűvel és avarral borított többi része. A samurájok nemcsak, hogy a varázskupolát nem érzékelték körülötte, de azt sem látták, hogy mit véd a kupola – már ha egyáltalán ott van. Tudták, hogy a macska sámánban megbízhatnak, de sosem tudták leküzdeni az érzést, hogy Kathryn akkor csapja be őket, amikor akarja, hiszen ő mindig olyasmikkel dolgozik, amiket Ado és Cataro még csak felfogni sem tudnak.

– És mi van a kupola alatt? Mi ugyanis nem látunk semmit... – kérdezte meg Ado némi szarkazmussal a hangjában.

Kathryn halványan elmosolyodott.

– Azt én is szeretném tudni. Sámán vagyok ugyan, de mindenre én sem vagyok képes. A manakorlátot nem lehet átlátni, még asztrálisan sem.

– Ahhoz pedig, hogy asztrális projekcióval átmehess rajta, előbb át kellene törnöd a korlátot, igaz? – kérdezte Cataro.

– Igen. És ahhoz sem kedvem, sem erőm nincsen, ahogy ezt a kupolát elnézem. Mellesleg, még ha sikerülne is áttörni rajta, a kupolát létrehozó varázsló akkor is tudná, hogy megtámadtuk a varázslatát.

– Hmm – Catarónak nagyon nem tetszett a dolog. – És fizikailag – úgy értem, hogy nem asztrálisan – sem lehet átmenni rajta?

– Egy manakorláton? Nem. Ahhoz zárt jármű kellene. Az élő dolgok nem mehetnek át rajta, csak akkor, ha egy élettelen tárgy lezárt belsejében ülnek.

– És egy lezárt ruha nem jó? – kérdezte Mike hirtelen lelkesedéssel.

– Hmm – gondolkodott el Kathryn. – Ha a ruha teljesen zárt, akkor igen. Egy vegyvédelmi ruha, vagy egy teljes testpáncélzat megteszi.

– És gondolom egyikünk zsebében sincsen egészen véletlenül egy felfújható testpáncélzat – jegyezte meg meg gúnyosan Ado. – Nem dugtatok el egyet az egyik fa alá? Hívjuk már most a helikoptert, vagy keresünk más megoldást?

– Figyelj csak, cimbora – mondta Cataro széles mosollyal, és levette a hátizsákját. Matatott benne egy kicsit, majd előhúzott egy csomagot, nem nagyobb, mint egy hordozható műérzet-lejátszónál. – Nálam történetesen van egy vegyvédelmi ruha.

– Na, ne röhögtesd! És mindig magaddal hordod?

– Csak ha ismeretlen helyre megyünk. Az egész nem nehezebb fél kilónál, és kis helyen is elfér. A hátránya, hogy csak passzív szűrővel rendelkezik, de a szokásos gázok, meg vegyi fröcsök ellen megteszi. És teljesen zárt – tette hozzá diadalmas mosollyal.

– Csak ne lennénk ennyire profik – mormogta magában Mike, de azért az ő ábrázata is felderült egy kicsit.

Közben Cataro elővette a vegyvédelmi ruhát. Elég nevetéses viseletnek tűnt. Vékony volt és átlátszó, mint egy nejlonzacskó, de Cataro váltig állította, hogy ellenáll még a viszonylag erősebb fizikai behatásoknak is. A ruha egyetlen szilárd része a szemek elé kerülő, áttetsző műanyaglemez, és a nyakláncszerűen a vállon (a ruhán belül) lógó szűrőberendezés volt. Ez utóbbiból hajlékony cső vezetett a szintén áttetsző orrmaszkhhoz, és a szintén az orr előtt lévő levegőbeszívó nyíláshoz.

Cataro gyorsan beöltözött, és felsétált a dombra. Akadálytalanul, mintha nem is állt volna semmi az útjába. Ado hitetlenkedve csóválta a fejét, és kíséreltettképpen ő is elindult, de a domb tövéénél mintha hirtelen falnak ütközött volna – az orrát meg is ütötte egy kicsit. Elismerően nézett Kathrynre.

– Ez tényleg itt van. És most hogy adja ki a ruhát Cataro?

– Egyszerűen – felelte Mike. – Kibújik belőle, és kidobja. A ruha élettelen anyag, így az simán átmegy a falon.

Ado elismerően füttyentett. Hiába no, a felébredt világ csodái.

Cataro levette a ruhát, majd kihajította Adonak, és továbbment. Hirtelen kiáltás hallatszott. Cataro kiáltott. A

többiek éppen idejében néztek oda, hogy lássák társukat eltűnni a földben. Hátborzongató látvány volt. Nem a föld nyílt meg, még csak nem is egy álcázott verem omlott be Cataro lába alatt – a samuráj egyszerűen eltűnt. Mintha egy filmtrükköt láttak volna: ott, ahol belezuhant a földbe, egyetlen fűszál sem rezdült.

Ado villámgyorsan magára rángatta a ruhát, és indulni készült, hogy segítsen Catarón, de Kathryn visszatartotta.

– Ez biztosan mágia volt. A legjobb lesz, ha én megyek.

Ado vonakodva beleegyezett. Kathryn beöltözött, és óvatosan átlépett a láthatatlan falon. Lassan haladt előre, lábával a talajt tapogatta maga előtt, homlokát összeráncolta az erős koncentrációtól. Aztán lóbuszülésben leült a földre, és behunyta a szemét.

Néhány másodperc múlva széles mosollyal felállt. Kibújt a vegyvédelmi ruhából, és kidobta Adónak.

– Jöhettek nyugodtan. De vigyázzatok, hova léptek!

Ado értetlenül nézett vissza.

– A domb tetején van egy jókora verem – mondta Kathryn. – A fű csak permanens illúzióvarázslat. Cataro azt hitte, hogy a földön jár, és közben belelépett a verembe. Kicsit megütötte magát, de az ijedtségen kívül aligha esett más baja.

Amikor Ado is beért, Kathryn megmutatta neki, hol húzódik a verem széle. Elég nehéz volt a samuráj meggyőzni arról, hogy a lábát dugja bele a földbe, de amikor végül megtette, az akadálytalanul belesüllyedt a fűbe, pontosan ugyanúgy, ahogy Cataróé az előbb. Ado behunyta a szemét – ez segített, mert ha nem látta a megtévesztő illúziófűvet, jobban el tudta képzelni, hogy egy verem peremén igyekszik lemászni –, kieresztett kézipengéjével megkapaszkodott a verem szélén a talajban, és leereszkedett a „földbe”.

Amikor újra kinyitotta a szemét, azt látta, hogy egy verem szélén csüng, odalent Cataro csücsül, némileg meglepett arcot vágva, odafent pedig tisztán látszik a szikrázóan kék égbolt. Felhúzta magát, és közben csak lefelé nézett. Egy darabig még látta a verem alját és Catarót, de aztán hirtelen a füves, avaros talajt pillantotta meg közvetlenül az orra előtt – feje nyilván áthaladt a illúzióvarázslat által a verem szája fölé vont, vékony káprázatrétegen. Megcsóválta a fejét (mágia, pfüh!), és lekiáltott Catarónak.

– Várj egy kicsit, mindjárt jövünk mi is!

Válaszul egy csáklya szisszent el a füle mellett, vékony kötelet húzva maga után. A kis, kampós szerkezet (Cataro egyik kedvenc játékszere) jó magasra felrepült, majd megfordult a levegőben, és visszazuhant. A verem szélétől jó öt méterre ért földet, és feszesen beleásta magát a talajba. Ca-

taro odalent megfeszítette a kötelet. Megrángatta néhány-
szor, majd felkiabált:

– Jöhettek!

A vadászok sorban leereszkedtek. Amikor az utolsó is
megérkezett, Cataro megnyomott egy gombot a csákyave-
tőn, mire az halkan zümmögni kezdett, és lassan visszacsé-
vélte a kötelet. Ado némileg meglepve látta, hogy az imént
még szilárdan beásott csáky is ott fityeg a kötél végén. Ca-
taro ravaszul kacsintott egyet, majd a verem sötétebb végé-
be mutatott.

– Arra van egy alagút.

– Mi lehet ez a verem? – kérdezte Ado.

– Egy szellőzőakna – felelte Mike. – A föld alatti városok
ilyeneken át cserélik a levegőjüket.

– Honnan tudod? – kérdezte Ado.

Mike sértődött képet vágott.

– A Mátrixból, természe-
tesen. Azt hiszed, én csak lo-
pom a napot?

– És miért nem szóltál er-
ről korábban?

– Miért, az változtatott
volna a helyzeten?

Ado éppen nekikészült az
ingerült válasznak, ám ekkor
hirtelen morajlás hallatszott. A
vadászok ijedten a hang irá-
nyába fordultak. Az alagút fa-
láról levált egy hatalmas föld-
darab, és fenyegetően elindult
feléjük.

Ado reflexből ugyan elug-
rott a mozgó földkupac útjá-
ból, de mást nem bírt csele-
kedni, annyira megdöbbenet-
te a látvány. Cataro a fegyve-
réért nyúlt. Mike tágra nyílt
szemmel bámult, és ő egyelő-
re biztonságban is volt, lévén
a legutolsó a sorban. Kathryn
volt az egyetlen, aki nem le-
pődött meg.

– Földelementál – mond-
ta. Két kezét maga elé tartot-
ta, és a közeledő, csak nagy
jóindulattal humanoidnak ne-
vezhető, földből, rothadt fa-
darabokból, gyökerekből és elszáradt levelekből álló iszo-
nyatra meredt.

Az elementál megtorpant egy pillanatra, mintha megpró-
bálta volna eldönteni, mi legyen a teendő egynél több ellen-
fél esetén. Ezalatt Cataro leadott két gyors lövést Browning
Max-Powerjéből. A fegyver halkan pukkant a zárt térben
(hála a speciális hangtompítónak), a lövedékek pedig tompa
csettenéssel csapódtak a földtömegbe, és nyomtalanul el-
tűntek benne. Az elementál megremegett, és szemmel lát-
hatóan végre elhatározta magát: fenyegető tömegével a
macska sámán fölé tornyosult.

Ado gyors mozdulattal két dobótört is elengedett. Mind-
kettő a „fején” (ha ugyan annak lehetett nevezni azt a bar-
násfekete, gyökerekkel átfont gumót, ami a földkupac tete-

jén kitüremkedett) találta el az ellenséget, de Cataro lövedé-
keihez hasonlóan nem okoztak látható kárt. Más cselekvés-
re nem jutott idő, mert az elementál lerogyó földcsuszam-
lásként maga alá temette Kathryn.

Cataro fegyvere újra dörrent, de csak egyet, mert Ado
odaugrott hozzá, és félreütötte a pisztoly csövét.

– Ostoba! – kiáltotta szikrázó tekintettel. – És ha Kathryn
találod el?

Elrőrántotta kardját, félrelökte Catarót, és egyetlen ug-
rással a földtömeg mellett termett. Széles mozdulatokkal
szurkálni és vagdalni kezdte az elementál fejét, azt remél-
vén, hogy ott a legsebezhetőbb az ellenfél.

Lassan teltek a másodpercek. Ado hiába vágott le az ele-
mentálról tekintélyes mennyiségű levelet, földet és fát, a le-
hullott törmelék mozgásba lendült a földön, odakúszott gaz-
dájához, s újra beleolvadt otromba testébe. A szamuráj két-
ségbeesetten felkiáltott, és
újult erővel folytatta a vagdal-
kozást.

És az egyik csapása vára-
lanul eredménnyel járt: pen-
géje széles ívben csapott le az
elementál koponyájára, és azt
valósággal kettészelve a má-
sik felén bukkant ki, majd
megakadt az alagút falában. A
szörnyeteg nagyot böffent,
majd zsugorodni, fonnyadni
kezdett, mint egy elolvadó
hóember, felgyorsított felvé-
telen. Néhány másodperc
múlva eltűnt, visszafolyt a
földbe, és alóla előbukkant a
macska sámán zilált, földtől
és iszaptól mocskos alakja. A
földön fekve.

Ám Kathryn élt. Sőt, még
mosolyogni is volt ereje. Sze-
me alatt sötét karikák árul-
kodtak kimerültségéről, de
úgy tűnt, komolyabb bántódá-
sa nem esett. Mellkasa vadul
emelkedett-süllyedt, ahogy
mohón zihálva szívta magába
az életető levegőt. Nyilván kis
híján megfulladt a rettentő
földkupac belsejében.

– Akkor... – mondta Ado

bizonytalanul. – Akkor sikerült megölnöm?

Kathryn bágyadtan mosolyogva megcsóválta a fejét.

– Sikerült visszaüznöm. Nagyon erős elementál volt.
Megszenvedtem vele.

A két szamuráj együttes segítségével nagy nehezen sike-
rült talpra állnia. Biztosította társait, hogy egy-két óra múl-
tán már sokkal jobban fogja érezni magát, addig is a legjobb
lesz, ha hagyják pihenni, hiszen úgysem történt különösebb
baja. Ám ekkor végignézett saját magán, és a szeme elkere-
kedett a látványtól.

– Jesszusom! A ruhám! – kiáltotta, és hangjában ezúttal
nyoma sem volt a fáradtságnak.

Folytatjuk...

SERFEK SZABOLCS

ÁRNYAK KÖZÖTT

Az első magyar hivatalos Shadowrun verseny

Itt az alkalom, hogy megmutasd, mennyire mozogsz otthon az árnyak között, csak a saját nevezéktanod szerint vagy-e árnyvadász, vagy tényleg otthon érzed magad Árnyék-magyarország kaotikus és veszélyes világában! Itt az alkalom, hogy részt vegyél az első magyarországi Shadowrun versenyen! A versenyre 1996. március 30-án 10 órától kerül sor a Beholder Bt. rendezésében, a Kondor Béla Közösségi Házban (a volt Havanna Művelődési Ház), 1181 Budapest, Kondor Béla sétány 8. A helyszín megközelíthető a piros 136-os busszal; a kék metró Kőbánya-Kispesti végállomásától számított 6. megállónál kell leszállni. 3-5

fős csaptok nevezhetnek levélben, a Beholder Bt-nél 200 Ft/fő ellenében március 20-ig, illetve résztvevőként 300 Ft-ért a helyszínen. A verseny első három helyezett csapata értékes nyereményeket nyerhet, pl. Játék-mester paravánt a Kapcsolatok kiegészítővel, Shadowrun regényeket, Végzetes DNS kalandmodult és újonnan megjelenő Shadowrun kiegészítőket. A verseny során az alábbiakban közölt karakterekből kell összeállítani a csapatot. Javasolt, hogy egy erőember (szamuráj), a varázsló, vagy a sámán és a rigó mindenképpen legyen közöttük. Most pedig következzen a játszható karakterek leírása!

Kapcsolatok:

Szerelő
Törp technikus
Bandavezér

Felszerelés:

Ares Predator (külső fegyvercsatoló, 30 hagyományos lőszer)

Átalakított Eurocar Westwind 2000 (kezelés: 3, Sebesség: 50/180, test: 3, páncélzat: 2, nyom: 3, robotpilóta: 4, járműirányító rendszer, távirányítás, rejtett nehéz fegyverágyban Ingram Valiant könnyűgéppuska (1000 lőszer hevederben, felezi a visszarúgást), nehéz fegyverágyban kétcsövű rakétakilövő (2 járműelhárító irányított rakéta))

Harley Scorpion (2 Ingram Valiant könnyűgéppuska 1-es visszarúgás csökkentővel, 500 lőszerrel hevederben, 1 minigránátvető)

2 felderítőrobot (járműirányító rendszerrel, távirányítással)

1 vadásrobot és 1 járőrobot (mindkettő járműirányító rendszerrel, távirányítással, 2 HK-227 géppisztollyal, 100-100 lőszerrel speciális tárban, 1-es visszarúgás-csökkentő)

elektronikai felszerelés
járműjavító felszerelés

Közepes életvitel

Pénz: 750¥

Megjegyzés: Rigolyának természetes hőlatása van, ezenkívül +2 Test pontot kap a betegségekkel kapcsolatos ellenállási próbákra.

RIGÓFI JÁNOS (RIGOLYA)

Rigófi János 35 évvel ezelőtt született egy műszerész és egy vegyészno egyetlen gyermekeként. Egyeként nevelve már gyermekkorában is furcsa viselkedést és rigolyákat mutatott. Apja műszaki érzékét örököelve egyre inkább a gépek, robotok felé fordult az érdeklődése, míg egy nap sorsdöntő lépésre szánta el magát, kiberbeültetést végeztetett magán. Azóta az egyik legjobb rigóként ismerik a megfelelő berkekben. A bevetéseken a járműves, robotos akciókat élvezi, amikor az adrenalin és a gépolaj egyszerre kering az ereiben. A pénz nem igazán érdekli, csak ha kedvelt játékszeri javításáról, vagy egy új technikai műtűr megvételéről van szó. Beszédstílusa, csúfnevének és más különégeinek megfelelően egészen különleges.

Idézet: „Földi vagy légi masina kell? Aztán egy kis herce-hurca hajcihő léssen-e? Igen, akkor ottan leledzem!”

Kinézet: 35 éves, sovány, 120 cm magas, rövid, csapzott, barna hajú, törp férfi. Szikársága miatt inkább 40-45 évesnek nézik. Ruhája általában szintetikus bőrből készült, szinte mindig olajos, vagy olajfoltos.

Tulajdonságok:

Test: 5
Gyorsaság: 5
Erő: 6
Karizma: 2
Intelligencia: 6
Akaraterő: 6
Esszencia: 1,35
Reakció: 5 (9)

Kezdeményezés: 5+1D6
(9+3D6)

Harci tartalék: 8

Karma tartalék: 4

Rigó tartalék: 9

Szakértelmek:

Autó: 6
Motor: 4
Helikopter: 2
Merevszárnyú repülőgépek: 2
Elektronika: 4
Elektronika (É/J): 3
Ágyúk: 5
Szárazföldi járművek (É/J): 6
Tűzfegyverek: 2

Kiberver:

Fényerősítő kibernszem, felvillanásvédelemmel
Adatjack
Rádió
Fegyvercsatoló
Járműirányító rendszer: 2

Általános megjegyzés: A csapat minden tagja a karma tartalékából egyet a csapat karma tartalékjába tett, így minden csapatnak annyi csapat karmája van, ahány játékosal indulnak. (A karakterek meghatározásánál – Magyarországról lévén szó – a „Több meta-humán” opcionális szabályt alkalmaztuk.)

GARAI IRÉN (IRIS)

A barátai körében csak Iris néven emlegetett, 26 éves macska sámán már fiatalon elhagyta szüleit. Közismert hírsága és ravaszsága megállíthatatlanul sodorta Macska felé, miután kiderült róla, hogy mágikusan aktív. Megbízói meglehetősen óvatossággal kezelik, hiszen kíváncsisága és titkolózó hajlama közismert, mindazonáltal gyakran kap megbízásokat, miután a csendes munkában közismerten kiváló eredményekre képes. Legalábbis a szóbeszéd szerint.

Idézet: „Vajon mi lehet ennek az ügynek a hátterében?”

Kinézet: A 165 cm magas magas, hosszú, vöröshajú, humán nő után mindig megfordulnak a férfiak. Alakja és külseje azon nők közé sorolja, akiket a férfiak nem bírnak nem észrevenni. Ruhája mindig csinos, elegáns, de gyakran nem a helyhez illő, kevésbé praktikus viselet, ami már többször bajba sodorta Iris-t. Ápolatlanul, vagy netán piszkosan állítólag még senki nem látta. Ha véletlenül valaki mégis látta amikor külseje nem volt tökéletes, jobban teszi ha hallgat róla.

Tulajdonságok:

Test: 3
Gyorsaság: 3
Erő: 2
Karizma: 6
Intelligencia: 6
Akaraterő: 6
Esszencia: 6
Reakció: 4
Mágia: 6 (7)

Kezdeményezés: 4+1D6

Harci tartalék: 7

Mágikus tartalék: 6 (7)

Karma tartalék: 4

Szakértelmek:

Utcai etikett: 2
Idézés: 7
Varázslás: 5
Mágiaelmélet: 2
Tűzfegyverek (pisztolyok):

1 (3)

Tárgyalás: 2

Lopakodás: 5

Varázslatok:

Harci:

Altatás: 4

Energiatüske: 4

Érzékelés:

Gondolatolvasás: 6

Messzelátás: 3

Egészség:

Gyógyítás: 4

Illúzió:

Káosz: 3

Maszk: 6

Manipuláció:

Gondolatok irányítása: 5

Tárgy levitációja: 4

Mágikus ujjak: 5

Kapcsolatok:

Talizmánárus

Tong főnök

Felszerelés:

Luxus ruházat

Páncélruha

Colt America L36

(felszerelhető hangtompító,

25 hagyományos lőszer)

Rejtett pisztolytáska

Hőlató és fényerősítő szemüveg

Csuklótelefon

Elsősegélycsomag

Orvosságos kunyhóba való anyagok (2)

Energia fókusz (1)

Szellem fókusz

(2, városszellem)

Manipuláció varázslatok fókusza (1)

Gazdag életvitel

Pénz: 2000¥

Megjegyzés: +2 kocka illúzió varázslatokra és városszellemek idézésére

HALASSY RICHÁRD (RICSI)

Leírás: A mindenki által csak Ricsinek ismert kőkemény utcai szamuráj az utcán nőtt fel, miután jómódú szülei áldozatul estek a goblinizációnak. Az utcát úgy ismeri, mint a tenyerét, elsődleges motivációja a pénz. Szinte bármit elvállal, ha jól megfizetik, de rettenetesen utálja, ha átverik. Ebben az esetben a tisztelt átverő valószínűleg nem ágyban, párnák közt fog elhalálozni.

Idézet: „Mennyit fizet? Az kevés!!”

Kinézet: 30 év körülinek kinéző (valójában 28 éves), 185

cm magas, erős testalkatú, sötét, rövidre nyírt hajú, nem túl megnyerő arcú, humán férfi. Homlokán jellegzetes S alakú sebhellyel. Általában fekete, vagy terepszínű ruhát visel. Fegyver nélkül még soha nem látták.

Tulajdonságok:

Test: 6 (8)
Gyorsaság: 6 (7)
Erő: 6 (7)
Karizma: 2
Intelligencia: 5
Akaraterő: 5
Esszencia: 0,1
Reakció: 5 (9)

Kezdeményezés: 9+3D6

Harci tartalék: 8

Karma tartalék: 4

Szakértelmek:

Utcai etikett: 4
Fegyveres harc: 6
Lopakodás: 3
Motor: 4
Pusztakezes harc: 6
Tűzfegyverek: 6
Kiberver:
Kiberszem
(fényerősítő és hőlató)
Bőrpáncélzat: 2
Izomhelyettesítés: 1
Visszahúzzható ujjpenge
Fegyvercsatló
Huzalozott reflexek: 2

Kapcsolatok:

Bandavezér
Utcai sebész

Felszerelés:

Páncéldzseki
Ares Predator
(külső fegyverkapcsolat, 50 hagyományos lőszer, hangtompító)
AK-98 rohampuska
(külső fegyverkapcsolat, 100 hagyományos lőszer, 2-es visszarúgáscsökkentő, gránátvető, 5 támadó és 5 kábító gránát)
Harley Scorpion
Kábítóbot
Csuklótelefon, felcsapható képernyővel
Adatmegjelenítő készülék (100 Mp memória)
Elsősegély csomag
Középszintű életvitel
Pénz: 3000¥

KEREKES GYULA

A szakmájában jó hírnévnek örvendő mágus elegáns életet folytat. Időről időre több neves cég alkalmazottainak listájában bukkan fel a neve a titkos „megbízott tanácsadó” megjelöléssel. Árnnyadvászok között szokatlan, hogy érvényes RASZ száma is van. Ennek valódiságát persze többen megkérdőjelezték már, egyelőre eredménytelenül. A megfelelő körökben mint elsőrangú harci mágust ismerik. Elsődleges jellemzője a munkában és az életben a professzionalizmus, illetve az erre való törekvés.

Idézet: „Mi a munka? Kik a társak? Mik a feltételek? Mennyit fizet?”

Kínézet: Szőke hajú, 183 cm magas, vékony testalkatú, kellemes külsejű, 37 éves tündérférfi. Ruhái mindig elegánsak, divatosak, de praktikusak is (pl. páncélként funkcionálnak, nem akadályozzák a mozgást, beleolvadnak a környezetbe stb.).

Tulajdonságok:

Test: 2 (5)
Gyorsaság: 5
Erő: 2
Karizma: 7
Intelligencia: 15
Akaraterő: 5
Esszencia: 6
Reakció: 4
Mágia: 6 (7)

Kezdeményezés: 5 + 1D6 (3D6)

Harci tartalék: 7 (10)

Mágikus tartalék: 6 (7)

Karma tartalék: 4

Szakértelmek:

Céges etikett: 5
Idézés: 3
Pusztakezes harc: 2
Varázslás: 7
Mágiaelmélet: 3
Tűzfegyverek: 3
Tárgyalás: 3

Varázslatok:

Harci:

Manalövédék: 6
Tűzlabda: 4

Érzékelés:

Ellenség észlelése: 3
Személyes harci érzék: 5

Egészség:

Reflexnövelés (+2): 4

Illúzió:

Megnövelt láthatatlanság: 4

Zavarodottság: 6

Manipuláció:

Szikra: 5

Kapcsolatok:

Közvetítő

Média producer

Mr. Johnson

Felszerelés:

Páncéldzseki

Hőllátó szemüveg

Uzi III (lézer célzófény, 2-es visszarúgáscsillapító, 24 hagyományos lőszer)

Energia fókusz (1)

Fenntartó fókusz (személyes harci érzék, 5 siker)

Harci varázslatok fókusz (2)

Luxus ruházat

Gazdag életvitel

Pénz: 4000¥

Megjegyzés: Gyulának természetes éjszakai látása van.

BARÁTH BEN ALI

Az arab anyától és magyar apától származó Ali céges berkekben született, 35 évvel ezelőtt. Szülei az Ares magyaror-

szági képviselőjénél dolgoztak. Ali képességei már fiatalon a cég elit biztonsági emberei közé sodorták, egy akció során azonban, melyben ártatlan emberek tucatjai haltak meg, megutálta munkáját és cégét, és az első adandó alkalmal lelépett. Azóta az árnyak között keresi kenyerét, régi tudását kamatoztatva. Nem hajlandó azonban válogatás nélkül ölni, jól megnézi, hogy milyen megbízatásra vállalkozik. Munkájának ára van, de ha valamit elvállal, ott biztosra lehet menni. Különösen szívesen vesz részt céges emberek kihozatalában a cégüktől, persze csak ha ők is tudnak róla. Az Ares még nem tett le arról, hogy Ali-t megtalálja, ezért kevés ismerőssel tartja csak a kapcsolatot. Végül célja, hogy megfelelő anyagi háttérrel visszavonuljon.

Idézet: „Mi a meló? Ilyen gyilkolást nem vállalom!”

Kínézet: Barna bőrű, göndör hajú, 170 cm magas, 30 év körüli humán férfi. Kínézete megnyerő, a nők kedvence. Általában szeret elegáns ruhában járni. Jellegzetes ruhadarabjai közé tartoznak a bő kabátok,

melyekről soha nem lehet tudni, hogy milyen fegyvereket rejtgetnek.

Tulajdonságok:

Test: 5

Gyorsaság: 5 (6)

Erő: 5 (6)

Karizma: 5

Intelligencia: 5

Akaraterő: 4

Esszencia: 2,1

Reakció: 5 (9)

Kezdeményezés: 9 + 3D6

Harci tartalék: 8

Karma tartalék: 4

Szakértelmek:

Autó: 3

Céges etikett: 5

Lopakodás: 4

Pusztakezes harc: 5

Robbantás: 3

Számítógép: 4

Tűzfegyverek 5

Kiberver:

Adatjakk

Izomhelyettesítés: 1

Fegyvercsatló

Huzalozott reflexek: 2

Kapcsolatok:

Cégtitkárnó

Céglegény

Közvetítő

Felszerelés:

Páncélruha

Páncéldzseki

Fichetti Security 500a (belső fegyverkapcsolat, 50 hagyományos lőszer, felszerelhető hangtompító)

HK227 géppisztoly

(belső fegyverkapcsolat, 3-as visszarúgáscsökkentő, 100 hagyományos lőszer, 50 robbanó lőszer)

Hordozható fültelefon

Mikroadó-vevő

Zavarókészülék (4)

Poloskakereső (4)

Fehérzaj-generátor (6)

Jeladó (4)

Jelbehataroló (4)

Mágneszár-nyitó (4)

Fényerősítő és hőllátó szemüveg

Elsősegélycsomag

Túlélőcsomag

2 Altatótápasz

Traumatápasz

Eurocar Westwind 2000

Középszintű életvitel

Pénz: 5000¥

